

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 213

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 martie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 61 din 17 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă	1-3		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
168. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind stabilirea speciilor de animale vii, categoriilor de producție, greutatea minime și perioadei admise pentru export în anul 2004	3-4	240. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Standardelor minimale pentru acreditarea cabinetelor medicale de medicina muncii și a baremului minimal de dotare a acestora	5-6
172. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind aprobarea Listei cuprinzând			6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 17 februarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Răzvan Marius în Dosarul nr. 7.724/2003 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de judecată fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, în acest sens existând o constantă jurisprudență a Curții, de exemplu deciziile nr. 128/2002 sau nr. 221/2003. Întrucât nu au apărut elemente noi de natură a justifica schimbarea acestei jurisprudențe, se apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 7.724/2003, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Răzvan Marius.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă îngăduiesc accesul la justiție, întrucât instituie un termen de decădere arbitrar, de natură să creeze inegalități de tratament între cetățeni, care se reflectă în actul de justiție. Astfel, apar deosebiri de tratament între persoanele care, deși nu depun întâmpinare, se prezintă în fața instanțelor de judecată neasistate de avocat și pot propune probe, și cele care se prezintă asistate de avocat, care nu pot propune probe, tratamentul juridic diferit nefiind justificat dacă se ține seama de principiul aflării adevărului și de dreptul persoanei la un proces echitabil. De asemenea, apare discriminatorie condiționarea pârâtului de a propune probe utile soluționării cauzei, chiar dacă nu a depus întâmpinare, de admiterea solicitării reclamantului de a administra probe, condiționare justificată de faptul că astfel nu se pricinuieste amânarea judecării cauzei.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât nu este îngăduit accesul liber la justiție, ci doar se stabilește un anumit termen pentru depunerea întâmpinării, în vederea desfășurării cu celeritate a judecării.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că instituirea unui termen procedural este pe deplin justificată de asigurarea unei durate rezonabile a procesului dedus judecării, sancțiunea decăderii nefiind de natură a vătămă în vreun fel drepturile constituționale ale pârâtului. Prin reglementarea cuprinsă în art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. Se mai apreciază că reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia.

În ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, se arată că, așa cum a decis Curtea Europeană a Drepturilor Omului, statele contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere referitoare la condițiile procedurale ale acțiunilor în justiție, termenele de efectuare a diferitelor acte de procedură sau sancțiunile pentru nerespectarea acestora.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, textul de lege criticat contribuind la urgentarea soluționării cauzei și la prevenirea exercitării abuzive sau cu întârziere a drepturilor procesuale de către pârât, fără a îngădi accesul la justiție al acestuia. Se arată că legea procesuală civilă oferă suficiente garanții care să asigure dreptul la apărare și egalitatea de tratament a părților implicate în proces.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 118 alin. 2: „*Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 și 49 din Constituția României, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. După republicare, textele constituționale invocate au următoarea numerotare și conținut:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 20 alin. (1): „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”;

— Art. 21 alin. (1) și (2): „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.”;

— Art. 53: „*(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate sub aspectul încălcării principiilor constituționale al garantării liberului acces la justiție și al dreptului la apărare. Astfel, prin Decizia nr. 128/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2002, sau prin Decizia nr. 17/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 27 februarie 2003, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate.

Cu acest din urmă prilej, s-a reținut că „textul” de lege dedus controlului relevă o evidentă utilitate în cadrul procesului civil. Astfel, prin instituirea obligativității întâmpinării, se asigură *de plano* echilibrul procesual al părților în litigiu, reclamantul având posibilitatea de a cunoaște apărările pârâtului, precum și probele utilizate în susținerea lor, posibilitate de care pârâtul beneficiază prin luarea la cunoștință a acțiunii introductive a reclamantului.

Pe de altă parte, textul criticat contribuie la urgentarea soluționării cauzei și la prevenirea exercitării abuzive sau cu întârziere a drepturilor procesuale, instanța fiind în măsură de a cunoaște, încă de la început, cadrul procesual, iar reclamantul își poate pregăti apărările, în cunoștință de cauză, în raport de susținerile pârâtului, cuprinse în întâmpinare.

Instituirea obligativității depunerii întâmpinării, cu consecința decăderii pârâtului, în caz de nerespectare, din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, se circumscrie domeniului de reglementare a competenței instanțelor și a procedurii de judecată, rezervat, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, legiuitorului ordinar, care a acționat deci în limitele prerogativelor sale constituționale.

Dincolo de utilitatea evidentă a reglementării cuprinse în art. 118 din Codul de procedură civilă, Curtea nu poate reține încălcarea dreptului la apărare, cu atât mai mult cu cât alin. (2) al articolului criticat instituie obligația pentru instanța judecătorească, în cazul în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat, de a-i pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare, ce vor fi consemnate în încheierea de ședință, acordând, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.

Dacă totuși, deși protejat, în această manieră, împotriva consecințelor prejudiciabile ale propriei lipse de diligență sau insuficienței mijloacelor materiale care l-au împiedicat să apeleze la serviciile unui avocat, pârâtul nu înțelege să-și execute obligația de depunere a întâmpinării, el își asumă, în deplină cunoștință de cauză, riscurile decurgând din propria sa culpă și, în consecință, potrivit unui principiu de aplicare generală, *nemo auditur propriam turpitudinem*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Răzvan Marius în Dosarul nr. 7.724/2003 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

privind stabilirea speciilor de animale vii, categoriilor de producție, greutatea minime și perioadei admise pentru export în anul 2004

Având în vedere prevederile art. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 463/2002 pentru aprobarea procedurii privind exportul de animale vii,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și al prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Speciile de animale vii, categoriile de producție, greutatea minimă și perioada admisă pentru export în anul 2004 sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Nu este admis la export tineretul ovin, femele, provenit din exploatațile aflate în controlul oficial al producției.

(3) Agenția Națională pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie „Prof. dr. G. K. Constantinescu” va întocmi și va pune la dispoziție celor interesați lista exploatațiilor de ovine aflate în controlul oficial al producției.

allegans, nu poate pretinde încălcarea dreptului său la apărare“.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Așa fiind, Curtea constată că, departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură, în deplină concordanță cu dispozițiile art. 53 din Constituție.

Soluția adoptată în deciziile anterioare, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

b) tabelele cu animalele, pe specii și categorii, individualizate, propuse pentru reformare, vor cuprinde pentru fiecare animal cauza reformării. Procesul-verbal de reformare și tabelele cu animalele reformate vor fi avizate, pe fiecare pagină, de către direcția veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană și a municipiului București, după caz, precum și de către unitatea de ameliorare și reproducție în zootehnie județeană.

Art. 3. — Direcția generală de implementare și reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și Agenția Veterinară pentru Siguranța Alimentelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și îl vor difuza tuturor celor interesați.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 2 martie 2004.
Nr. 168.

ANEXĂ

SPECIILE

de animale vii, categoriile de producție, greutatea minimă și perioada admise pentru export

A. Animale pentru tăiere

Specia și categoria		Greutatea minimă în viu — kg/animal	
		pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Bovine	— tineret bovin mascul	400	400
	— tineret bovin, femele peste 18 luni, reformat	380	380
	— vaci adulte reformate	400	400
Ecvidee	— cabaline adulte reformate	400	400
	— asini adulți	150	150
Ovine	— tineret ovin	12	20
	— berbeci adulți reformați*)	45	45
	— oi adulte reformate*)	30	30
Caprine	— tineret caprin	15	20
	— țapi adulți reformați*)	40	40
	— capre adulte reformate*)	30	30
Porcine	— porci grași	100	100

*) Exportul este permis în perioada 1 mai—31 octombrie.

B. Animale de creștere sau îngrășare

Specia și categoria		Greutatea minimă în viu — kg/animal	
		pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Bovine	— tineret bovin mascul	230	270
	— boi	550	550
Bubaline	— bivoli	430	430
Ovine	— tineret ovin	12	20
Caprine	— tineret caprin	15	20
Porcine	— porci grași	15	15
Ecvidee	— cabaline	400	400
	— asini	150	150
Fazani		fără greutate minimă	fără greutate minimă
Iepuri		fără greutate minimă	fără greutate minimă

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN**privind aprobarea Listei cuprinzând laboratoarele autorizate în vederea executării de analize pentru vinurile și celelalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului și pentru vinurile cu denumire de origine controlată, precum și specialiștii împuterniciți să semneze documentele de atestare a calității acestor produse destinate exportului**

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (2) și ale art. 111 lit. h) din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând laboratoarele autorizate în vederea executării de analize pentru vinurile și celelalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului și pentru vinurile cu denumire de origine controlată, precum și specialiștii împuterniciți să semneze documentele de atestare a calității acestor produse destinate exportului, indicativul ștampilei și zona de exercitare a acestei activități, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Specialiștii împuterniciți să semneze documentele de atestare a calității vinurilor pentru export, prevăzuți în anexa nr. 1, nu pot semna aceste documente dacă ele provin de la unitățile unde își desfășoară activitatea de bază.

Art. 3. — Se aprobă modelele de ștampilă și de legitimație ale specialiștilor desemnați să semneze documentele de atestare a calității vinurilor și a celorlalte băuturi pe bază

de must și vin destinate exportului, prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 4/2001 privind aprobarea listei cuprinzând laboratoarele autorizate în vederea executării de analize privind vinurile și celelalte băuturi destinate exportului și pentru cele cu denumire de origine, precum și specialiștii desemnați să semneze documentele de atestare a calității vinurilor și a celorlalte băuturi provenite din must și vin destinate exportului, indicativul ștampilei și zona de exercitare a acestei activități, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 15 februarie 2001.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 3 martie 2004.
Nr. 172.

ANEXA Nr. 1

LISTA**cuprinzând laboratoarele autorizate în vederea executării de analize pentru vinurile și celelalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului și pentru vinurile cu denumire de origine controlată, precum și specialiștii împuterniciți să semneze documentele de atestare a calității acestor produse destinate exportului, indicativul ștampilei și zona de exercitare a acestei activități**

Laboratorul	Numele și prenumele specialiștilor	Indicativul ștampilei	Județele în care se exercită activitatea	
Laboratorul regional pentru controlul calității și igienei vinului Odobești, județul Vrancea	Cotea V. Valeriu	Inspector aprobator — 01	Iași, Botoșani,	
	Savin Costică	Inspector aprobator — 02	Neamț, Vaslui,	
	Costache Georgel	Inspector aprobator — 03	Bacău, Vrancea,	
	Toma Adrian	Inspector aprobator — 04	Brăila, Galați	
	Crăciunescu Gheorghe	Inspector aprobator — 05		
Laboratorul central pentru controlul calității și igienei vinului Valea Călugărească, județul Prahova	Ghita Marin	Inspector aprobator — 06	Constanța, Tulcea,	
	Deaconu Lorena	Inspector aprobator — 07	Călărași, Ialomița,	
	Carapid Paris	Inspector aprobator — 08	Prahova, Buzău,	
	Vasile Marian	Inspector aprobator — 09	Ilfov, Municipiul	
	Trantu Panait	Inspector aprobator — 10	București, Giurgiu,	
	Stoian Viorel	Inspector aprobator — 11	Teleorman, Argeș,	
	Namolosu Ioan	Inspector aprobator — 12	Dâmbovița, Dolj, Olt,	
	Badea Petre	Inspector aprobator — 13	Vâlcea, Gorj,	
	Varaticeanu Gh.	Inspector aprobator — 14	Mehedinți	
	Popa Aurel	Inspector aprobator — 15		
Laboratorul de oenologie — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Vitivinicolă Murfatlar, județul Constanța	Banita Emilian	Inspector aprobator — 16		
	Laboratorul regional pentru controlul calității și igienei vinului Blaj, județul Alba	Buia Ioan	Inspector aprobator — 17	Alba, Mureș,
		Danaoia Florin	Inspector aprobator — 18	Bistrița-Năsăud,
		Iova Gheorghe	Inspector aprobator — 19	Cluj, Sibiu, Timiș,
		Szikler Walter	Inspector aprobator — 20	Arad, Caraș-Severin,
Balla Geza		Inspector aprobator — 21	Sălaj, Bihor, Satu Mare	

MODEL DE ȘTAMPILĂ
pentru specialiștii desemnați să semneze documentele de atestare a calității vinurilor
și a celorlalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului

MODEL DE LEGITIMAȚIE
pentru specialiștii desemnați să semneze documentele de atestare a calității vinurilor
și a celorlalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului

<p style="text-align: center;">MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI Inspectia de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol</p> <div style="border: 1px solid black; width: 50px; height: 50px; margin: 10px auto;"></div> <p style="text-align: center;">Legitimație Nr. <i>Inspector aprobator,</i></p> <p>Numele Prenumele Indicativul ștampilei</p>	<p>Inspectorul aprobator este împuternicit să semneze documentele de atestare a calității vinurilor și a celorlalte băuturi pe bază de must și vin destinate exportului, conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 172 din 3 martie 2004.</p>
--	---

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
privind aprobarea Standardelor minimale pentru acreditarea cabinetelor medicale
de medicina muncii și a baremului minimal de dotare a acestora

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale sănătate publică și inspecția sanitară de stat OB. 2.253/2004, având în vedere prevederile:

- Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, cu modificările și completările ulterioare;
 - Legii protecției muncii nr. 90/1996, republicată, cu modificările ulterioare;
 - Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare;
 - Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date,
- în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Standardele minimale pentru acreditarea cabinetelor medicale de medicina muncii, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Baremul minimal de dotare a cabinetului medical de medicina muncii, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, comisiile județene de acreditare a cabinetelor medicale, precum și celelalte structuri menționate vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 3 martie 2004.
Nr. 240.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se modifică corespunzător Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 153/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 mai 2003.

Art. 6. — Prezentul ordin va intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

STANDARDE MINIMALE

pentru acreditarea cabinetelor medicale de medicina muncii

I. Standarde referitoare la organizare

1. Cabinetul medical de medicina muncii este organizat în specialitatea medicina muncii conform reglementărilor legale în vigoare.

2. Cabinetul medical de medicina muncii are certificat de înregistrare în registrul unic al cabinetelor medicale, eliberat de direcția de sănătate publică, conform prevederilor legale în vigoare.

3. Cabinetul medical de medicina muncii are autorizație sanitară de funcționare în vigoare, conform legii.

4. Cabinetul de medicina muncii autorizat poate deschide puncte de lucru în întreprinderi.

5. Unitatea mobilă medicală destinată controlului medical periodic se definește ca un centru de examinare screening, dotat cu aparatură autorizată de Ministerul Sănătății, care se deplasează la sediul unităților pe ai căror angajați îi supraveghează.

6. Cabinetul medical de medicina muncii are un regulament de organizare și funcționare de care întregul personal a luat cunoștință în scris.

II. Standarde referitoare la resursele fizice

7. Cabinetul medical de medicina muncii are un sediu aflat într-un spațiu de care dispune în mod legal.

8. Materialele sanitare și aparatele medicale utilizate în cadrul activității medicale sunt înregistrate în inventarul unității și depozitate în mod adecvat.

9. Dotarea minimală a cabinetului medical de medicina muncii este conform baremului prevăzut în anexa nr. 2 la ordin.

10. La sediul cabinetului medical de medicina muncii există cel puțin un aparat telefonic funcțional, care are alocat un număr de apel.

III. Standarde referitoare la resursele umane

11. Medicii specialiști de medicina muncii, alt personal cu studii superioare și asistenții medicali care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii au autorizație de liberă practică valabilă, conform prevederilor legale.

12. Personalul angajat care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii are contract de muncă legal.

13. Medicii de medicina muncii care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii sunt membri ai Colegiului Medicilor din România.

14. Asistenții medicali care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii sunt membri ai Ordinului Asistenților Medicali din România.

15. Toate persoanele care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii au fișe de post în care sunt definite atribuțiile acestora, semnate de persoana în cauză și aprobate de reprezentantul legal al cabinetului medical.

16. La nivelul cabinetului medical de medicina muncii trebuie să existe un document intern prin care patronul cabinetului medical se angajează să respecte independența

profesională a medicilor de medicina muncii și dreptul de decizie al acestora.

17. Medicii și asistentele medicale care lucrează în cabinetul medical de medicina muncii au un program de lucru organizat, la care se face referire expresă în programul afișat.

18. Pe întreaga perioadă de lucru în cabinetul medical de medicina muncii lucrează un medic de medicina muncii titular, precum și alte persoane angajate legal.

19. Personalul poartă în permanență un ecuson pe care sunt scrise numele și calificarea respectivei persoane.

IV. Standarde funcționale generale

20. Cabinetele medicale de medicina muncii au un program de lucru afișat vizibil. Programul de lucru poate fi flexibil, adaptându-se solicitărilor beneficiarilor.

21. Atât la intrarea, cât și în interiorul cabinetului medical de medicina muncii nu trebuie să existe pericol de accidentare sau de vătămare corporală nici pentru pacienți, nici pentru personal.

22. Cabinetul medical de medicina muncii respectă prevederile legale în vigoare, referitoare la examenele medicale la angajare, controalele medicale de adaptare, periodice, la reluarea activității sau pentru consultațiile spontane.

23. Cabinetul medical de medicina muncii acordă servicii în mod nediscriminatoriu în limitele contractului de prestări de servicii încheiat cu angajatorul.

24. Cabinetul medical de medicina muncii folosește pentru manevre care implică soluții de continuitate materiale sanitare sterile de unică folosință, iar în cazul instrumentelor re folosibile, le sterilizează în mod adecvat.

V. Standarde funcționale specifice

25. Cabinetul medical de medicina muncii asigură în principal servicii privind:

- evaluarea riscurilor privind îmbolnăvirile profesionale;
- monitorizarea stării de sănătate a angajaților prin: examene medicale la angajare în muncă, examen medical de adaptare, examen medical la reluarea activității, control medical periodic;
- comunicarea existenței riscului de îmbolnăvire profesională către toți factorii implicați în procesul muncii;
- îndrumarea activității de reabilitare profesională, reconversie profesională, reorientare profesională în caz de accident de muncă, boală legată de profesie sau după afecțiuni cronice;
- consilierea angajatorului privind adaptarea muncii și a locului de muncă la caracteristicile psihofiziologice ale angajaților;
- consilierea angajatorului pentru fundamentarea strategiei de securitate și sănătate la locul de muncă;
- transmiterea la sistemul informațional național a datelor privind accidentele de muncă și bolile profesionale.

26. Pentru examinări și evaluări specifice toxicologice, cabinetele de medicina muncii vor fi abilitate de Ministerul Sănătății.

27. Cabinetul medical de medicina muncii asigură îndeplinirea responsabilităților specifice privind declararea bolilor profesionale.

VI. Standarde referitoare la managementul informației

28. Cabinetul medical de medicina muncii realizează evidența examenelor medicale de angajare, controalelor medicale de adaptare și periodice, examenelor medicale la reluarea activității și a consultațiilor spontane, a angajatorilor/angajaților care au solicitat aceste servicii medicale, persoanelor care au furnizat serviciile, precum și momentele când s-au furnizat.

29. Dosarele medicale de medicina muncii, fișele de expunere la riscuri profesionale și datele de morbiditate profesională vor fi păstrate la nivelul cabinetelor de medicina muncii pe perioada prevăzută de legislația în vigoare.

30. Cabinetul medical de medicina muncii are un document intern aprobat de reprezentantul legal, în care se menționează că întregul personal este obligat să păstreze confidențialitatea față de terți (conform reglementărilor în vigoare) privind rezultatele investigațiilor efectuate în cadrul examenelor medicale de medicina muncii.

31. Angajații cărora li s-au oferit servicii medicale de medicina muncii au acces la toate informațiile referitoare la starea lor de sănătate și conținute în dosarul medical.

32. Angajatorilor și angajaților li se vor transmite fișele de aptitudine.

33. Cabinetul medical de medicina muncii trebuie să ia măsuri pentru protecția informației și a suportului acesteia împotriva pierderii, degradării și folosirii acesteia de către persoane neautorizate.

34. În cazul schimbării furnizorului de servicii de medicina muncii, înregistrările medicale se vor preda noului cabinet de medicina muncii agreat de angajator.

35. La transferul în altă unitate angajatului i se vor înmâna copii ale dosarului medical și ale fișei de expunere la riscuri profesionale, pentru a fi predate la cabinetul de medicina muncii al unității respective.

36. Angajatorii în procedură de faliment vor informa cabinetul de medicina muncii și vor preda înregistrările medicale structurilor de medicina muncii din direcțiile de sănătate publică județene sau a municipiului București.

37. La întreruperea temporară sau definitivă a activității angajatului, cabinetul de medicina muncii va preda o copie a dosarului medical al acestuia medicului de familie.

38. Dosarul medical este protejat de prevederile legislației în vigoare privind secretul medical și este necomunicabil angajatorului.

VII. Controlul profesional al activității

39. Controlul profesional al activității angajatului se face de către direcția de sănătate publică pe raza căreia funcționează structura de medicina muncii.

ANEXA Nr. 2

BAREM MINIMAL

de dotare a cabinetului medical de medicina muncii

Dotare minimală:

- canapea pentru consultații;
- dulap pentru instrumente și medicamente;
- stetoscop;
- tensiometru;
- ciocan de reflexe;
- cântar pentru adulți;
- taliometru;
- optotip pentru distanță și aproape.

Opțional (în afara baremului minimal):

- electrocardiograf;

- audiometru;
- otoscop;
- set de diapazoane;
- spirometru;
- negatoscop;
- aparatură specifică evaluării factorilor de muncă (sonometru, detectoare portabile de gaze, luxmetru, anemometru, hygrometru, psihrometru, globtermometru, catatermometru etc.).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro